

ABSTRAKT

Tato diplomová práce se zabývá intelektově nadanými jedinci a z užšího hlediska nadanými žáky v předmětu český jazyk na druhém stupni základní školy. V teoretické části se autorka věnuje nadání, definicím a pojmům z této problematiky, známým modelům od různých autorů, charakteristikám nadaných dětí, přístupy českých škol ke vzdělávání těchto dětí i mimoškolním možnostem k rozvoji schopností nadaných jedinců. Práce se dále zabývá problematikou jazykové inteligence a osobností učitele. Hlavním cílem je podat reálný obraz toho, jak pohlíží učitelé českého jazyka na nadané žáky a jaké odlišnosti vidí mezi nadanými jedinci a běžnými žáky. Dále autorka práce hledá rozdíly mezi schopnostmi nadaných žáků v českém jazyce a ostatními žáky při plnění zadaných úkolů. V neposlední řadě pak sleduje pohled samotných žáků na vzdělávání. V praktické části jsou pomocí metody strukturovaného rozhovoru zjišťovány informace a názory vyučujících nadaných žáků k výuce českého jazyka, s přihlédnutím k poznámkám samotných žáků. Dále jsou vypracované, na základě zjištěných teoretických poznatků, praktické úlohy v oboru český jazyk, které byly vyzkoušeny v praxi nadanými i běžnými žáky a následně byly jejich výsledky vyhodnoceny a srovnány. Šetření ukázalo, že nadání se nemusí vždy diametrálně lišit od svých vrstevníků. Někteří nadaní chybují v některých oblastech jazyka, především v pravopisu.